

er det ikke, naar man kommer ned paa Forhold, hvor man ikke er fjernere fra den vedkommende, end man selv saa nogenlunde kan sætte sig ind i hans Forhold. Naar man kommer dertil, forstaaer vist de fleste, at den direkte Skat kan være meget trykkende, alene af den Grund, at Tiderne for den paagældende har forandret sig i Retning af, at hans Indkomst er blevet mindre, og skal han lige godt opretholde den i Forhold til denne Indtægt store Skat, føles det meget mere trykkende end tidligere.

Jeg nærer naturligvis ingen Forventning om, at den højtærede Minister kan billige de Synspunkter, jeg her har gjort gældende; men jeg tror at turde sige, at paa Tomandshaand vil mangen god Socialdemokrat meget vel kunne forstaa det og ogsaa billige det. Derfor forekommer det mig, at man ogsaa med de direkte Skatter i nogen Grad skal fare med Lempe, og det Lovforslag om den direkte Beskatning, som den højtærede Finansminister har fremsat, var for saa vidt ogsaa en glædelig Overraskelse, som Taksterne ikke var sat op. Det kunde man godt have ventet efter den Agitation, der var lavet paa, at visse Takster under Ministeriet Neergaard var blevet nedsat.

At det ærede Medlem Hr. Rode nu optager Tanken om at sætte visse Skatte-takster op, forbauser mig ikke; men naar det ærede Medlem taler om, at han vil sætte Formueskatten op for de enkelte Mennesker, som ikke mere arbejder med deres Penge, gad jeg vide, hvad det ærede Medlem mener dermed. For det første skal vi op paa Formuer, som ligger over 5 Mill. Kr., for at faa fat i den Klasse Mennesker, som det ærede Medlem Hr. Rode i Kraft af tidligere gældende Bestemmelser maa tænke paa; af den Slags Mennesker findes der nu ikke saa overmaade mange, saa finansielt set betyder Skatten ikke det allerbitteste. At man desuagtet kan finde sin Fornøjelse i rent agitatorisk at opretholde Kravet om denne højere Afgift, forstaaer jeg ikke. Jeg forstaaer ærlig talt ikke, at et nogenlunde fornuftigt Menneske vil have Ulejligheden med slig Agitation, men Smag og Behag er jo saa forskellig.

Naar det ærede Medlem Hr. Rode taler om den Formue, som ikke arbejder, gad

jeg vide, hvad han mener dermed. Han kan dog ikke tro, at disse Penge ligger hjemme i Strømpeskafte, navnlig ikke naar det drejer sig om 5 Mill. Kr. Altsaa, Pengene maa paa en eller anden Maade være ude i det pulserende Liv. Jeg skulde ogsaa tro, at der for en Mand af den Type, der har sine Penge staaende i en Sparekasse og i Obligationer, ogsaa i høj Grad er Tale om arbejdende Penge. Hvad Talen om ikke arbejdende Penge i den Forbindelse vil sige, kunde det interessere mig at faa at vide, men højst sandsynlig faar jeg det ikke at vide, for jeg tror ikke, der er nogen Mening i det.

Som sagt, vi fra vor Side kan ikke gaa med til de indirekte Skatters Nedgang. Det synes jo, som den højtærede Finansminister ikke kan gaa med til de direkte Skatters Nedgang. Resultatet maa vel saa blive, at de bliver staaende. Men derfor er det alligevel ikke uden Interesse, om der dog kommer et Overskud, idet dette da ganske automatisk vil kunne bruges til Nedskrivning af Gælden. Og helt utænkeligt var det vel ikke, at 1926—27, takket være Kronens Stigning, hvis ikke andre Ting kommer til at spille ind, hvad desværre sikkert vil ske, driftsmæssig kunde have stillet sig saaledes, at vi kunde have faaet de 25 Mill. Kr., som Finansministeren talte om skal anvendes til Afbetaling af Laan, ind paa den Maade. Af Grunde, som jeg skal komme til om lidt, føler jeg mig imidlertid overbevist om, at de kommer ikke ind, fordi der vil blive Brug for Pengene paa anden Maade.

Naar det ærede Medlem Hr. Rode i denne Forbindelse siger, at han finder, at det vilde være saare prisværdigt og fuldt ud tilstrækkeligt, hvis det nuværende Styre i det kommende Aar blot kunde skabe Balance — saa vilde der være gjort saa meget, som der med Rimelighed kunde forlanges —, vil man forstaa, at jeg ifølge hele det Syn, jeg har paa Forholdene, nemlig det Syn, at Kronens Stigning bevirker en bedre økonomisk Balance for Staten, ikke vil kunne være tilfreds med dette Resultat.

Ligger saaledes efter min Mening Ud-sigterne med Hensyn til Driftsbudgettet forholdsvist gunstigt, for ikke at sige gunstigt, bliver jo Spørgsmaalet, hvorledes Forholdet ligger med Hensyn til Formueparagraffen.